

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21, 62101 Lapua
Puh. 0400 805 904
hy@h-y.fi
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

**EN LAKKAA
TOIVOMASTA**

 HERÄTTÄJÄJUHLAT
3.-5.7.2026 YLIVIESKA

lauantai 4.7.2026
aamuseurat klo 8.30
Riitta Hirvonen

Oululainen kirjailija Antti Leikas julkaisi helmikuun alussa *Tonttu: Mies häviää* -nimisen kirjan, jonka teksti ei sisältänyt yhtään suomen aakkosten ensimmäistä kirjainta, a-kirjainta.

Kun luin kirjailijan käsittämättömän tuntuista kirjoitusurakasta, mieleeni juolahti, voisiko toivoaiheisen seurojen seurapuheen kirjoittaa ilman t-kirjainta.

Puhua siis toivosta mainitsematta kertaakaan esimerkiksi sanoja toivo, toivoa, toive, toiveisuus, toivottomuus. Mainitsematta siis yhtä äidinkielemme hyvin yleistä äännettä.

Nopeasti myönsin itselleni, etten ole lainkaan niin taitava enkä viitseliäs sanankäyttäjäksi kuin kirjailija Antti Leikas.

En jaksa miettiä kiertoilmaisuja esimerkiksi niille toivon tunteille, joita suntiona kohtaan alinomaa.

Kun aukaisen oululaiskirkon ovet rippikoululaisille, toivon heille sydämestäni kirkkosalin suojissa kokemuksia ja kohtaamisia, jotka pitävät nuorta elämää kasassa kiivastahtiselta tuntuvan maailmamme keskellä.

Kuullessani keväällä näiden Ylivieskan herättäjäjuhlien teeman En lakkaa toivomasta aloin panna merkille ympärilläni monenlaista toivopuhetta. Pysäyttävää oli, kun eräs ystäväni totesi, että hänen mielestään toivominen on tosi vaarallista – kätkeytyhän toiveisiimme aina mahdollisuus pettyä, kokea isku, joka tuntuu.

Töissä toivo tuli minua monina arkipäivinä vastaan muun muassa diakonian aterioilla.

Toivo ja toivottomuus ovat vahvasti henkilökohtaisia kokemuksia, mutta uskon, että yhteen tuleminen, yhdessä syöminen, voi parhaimmillaan virvoittaa toivomaan, että elämä kulkee eteenpäin tuntuipa itsestä ateriaamuina miltä vain.

Kenenkään toivottomuutta ateriat eivät ota takuuvarmasti pois, mutta kun niiltä poistutaan, mieleeni on usein tullut ihmisiä hyvästellessäni mainoksesta tuttu lause: hyvä ruoka, parempi mieli.

Juha Tapion Perhosefekt-kappale muistuttaa, että aivan pienikin valo, jota me kaikki voimme tarjota toisillemme ”kantaa kauemmaksi kuin luulemme”. *Pieni perhosen siipien isku saa kääntymään rantaa repivät tuulet.* Näin laulaja kuvailee antamisen ja auttamisen valtaisaa voimaa.

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21, 62101 Lapua
Puh. 0400 805 904
hy@h-y.fi
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

**EN LAKKAA
TOIVOMASTA**

 HERÄTTÄJÄJUHLAT
3.-5.7.2026 YLIVIESKA

Papit tuntuvat sanovan usein saarnoissaan ”Jumala antaa ihmiselle tulevaisuuden ja toivon”. Mitä tuo lause tarkoittaa? Onko se lupaus hyvästä huomisesta ja pärjäämisestä, vaikka me ihmiset emme toimisikaan erityisen aktiivisesti ja viisaasti.

Antaako toteamus kuvan Jumalasta, jolla on ratkaisevat kortit kädessään eikä meidän ihmisten siksi tarvitse ponnistella hirveästi tulevaisuutemme eteen?

Saarnoja kuunnellessani olen toivonut puhujien sanovan painokkaasti, että meidän kaikkien tulee rakentaa toivoa innokkaasti.

Itselleni tärkeässä vapaaehtoistyössä Oulun NNKY:llä yhdessä tekemisen kautta rakentuva toivo on kiteytynyt motoksi: Yhdessä tekeminen on toivon tuottamista.

Haluan kertoa teille vielä lehtihaastattelusta, jonka koin vahvistavan toivon tunteitani.

Toukokuun Kotimaassa oli tutkija, korkeakoulupappi Laura Kallatsan haastattelu. Hän kertoi työstään Hongkongin suurkaupungissa.

Kallatsan työ kansainvälisessä ja ekumeenisessa seminaarissa sisälsi ainakin alussa kokemuksia ”pihalla olemisesta”.

Seminaarissa oli opettajia ja opiskelijoita useista eri maista ja kirkkokunnista, mutta juuri tuohon, ihmisten erilaisuuteen, liittyi tuon Suomen Lähetysseuran työn yksi opettavainen sisältö.

Kallatsa toteaa jutussa, että kulttuureiden sekamelskassa hänen silmänsä avautuivat sille, että asioita voi tehdä ja katsoa monista eri kulmista.

”Miten hieno oivallus”, ajattelin artikkelia lukiessani. Miten tärkeää olisi erilaisuutta kohdatessa hengittää syvään, olla sanomatta heti mitään ja kuunnella, kun toiset perustelevat omaa ajatteluaan – ja antaa oman ymmärryksen laajentua.

Ajattelen, että toivo ja kyky ymmärtää erilaisuutta liittyvät vahvasti toisiinsa.

Rohkea tutustuminen erilaisuuteen poistaa pelkoa, ennakkoluuloja ja monenlaista epämukavuutta.

Parhaimmillaan tällaisten tunteiden tilalle tulee yhdessä rakennettua toivoa ja luottamusta siihen, että elämä kantaa – vaikka välillä vain askeleen kerrallaan – mutta silti perille saakka.

HERÄTTÄJÄ-
YHDISTYS

Herättäjä-Yhdistys ry

PL 21, 62101 Lapua

Puh. 0400 805 904

hy@h-y.fi

www.h-y.fi

www.herattajajuhlat.fi

**EN LAKKAA
TOIVOMASTA**

HERÄTTÄJÄJUHLAT
3.-5.7.2026 YLIVIESKA

Lopuksi: Kirjailija-suomentaja Anna-Maija Raittilan Tie, valtakunta -runossa kuvataan – minun tulkintani mukaan – kuinka temppeli, kirkko, voisi parhaimmillaan olla paikka, jossa me voimme olla toisillemme avoimia kulkuväyliä ilman rajapuoimia uskoen siihen, että rukous on avattu ikkuna oikeaan suuntaan.

Toivon, että tätä kaikkea on myös tämä herätysliike ja nämä taivaan alla vietetyt seurat.